

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

12. december 1996 *

I sag T-99/95,

Peter Esmond Stott ved **Kenneth Parker, QC**, og **Barrister Rhodri Thompson**,
Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne
Elvinger & Hoss, 15, côte d'Eich,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved **Hans Gerald Crossland** og
Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med
valgt adresse i Luxembourg hos **Carlos Gómez de la Cruz**, Kommissionens Juri-
diske Tjeneste, **Wagner-Centret**, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 28. december
1994, hvorved den afviste sagsøgerens klage over en afgørelse af 13. juni 1994, truffet
af direktøren for JET, om afvisning af sagsøgerens krav om at blive overført til
Kommissionens personale som midlertidigt ansat samt angående et krav om erstatning
for den herved lidte skade,

har

* Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Kirschner, og dommerne C.W. Bellamy og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: ekspeditionsssekretær B. Pastor,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 28. marts 1996,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsregler

- 1 Fællesforetagendet Joint European Torus (JET), Joint Undertaking (herefter »JET« eller »fællesforetagendet«), blev med virkning fra den 1. juni 1978 oprettet for en tolvårsperiode ved Rådets afgørelse 78/471/Euratom af 30. maj 1978 (EFT L 151, s. 10), truffet i henhold til artikel 46, 47 og 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter »Euratom-traktaten«). Dets varighed blev først forlænget af Rådet indtil den 31. december 1992 (Rådets afgørelse 88/447/Euratom af 25.7.1988, EFT L 222, s. 4), herefter indtil den 31. december 1996 (Rådets afgørelse 91/677/Euratom af 19.12.1991, EFT L 375, s. 9) og endelig

indtil den 31. december 1999 (Rådets afgørelse 96/305/Euratom af 7.5.1996, EFT L 117, s. 9). Fællesforetagendets formål er at opføre, drive og udnytte et stort torusanlæg af Tokamak-typen og de dertil hørende hjælpefaciliteter (herefter »projektet«).

- 2 Ifølge artikel 1 i JET-vedtægterne (herefter »vedtægterne«) — der er knyttet som bilag til førnævnte afgørelse 78/471 — er JET hjemmehørende i Culham, Det Forenede Kongerige, ved United Kingdom Atomic Energy Authority (herefter »UKAEA« eller »værtsorganisationen«). Fællesforetagendets medlemmer er for tiden Euratom, værtsorganisationen (UKAEA), hertil svarende virksomheder i andre medlemsstater i Euratom og Det Schweiziske Edsforbund.

- 3 Fællesforetagendets organer er JET-rådet og direktøren for projektet (vedtægternes artikel 3). JET-rådet, der er sammensat af repræsentanter for medlemmerne i fællesforetagendet, er ansvarligt for ledelsen af fællesforetagendet og træffer de grundlæggende beslutninger til iværksættelse af projektet (artikel 4).

- 4 Vedtægternes artikel 8 omhandler projektgruppen. Efter artikel 8.1 er den sammensat dels af medarbejdere, der kommer fra JET's medlemmer, som omhandlet i artikel 8.3 (som bestemmer, at medlemmerne af fællesforetagendet stiller kvalificerede medarbejdere til rådighed for det), dels af »andet personale«. Ansættelsen af disse to medarbejdergrupper sker i overensstemmelse med reglerne i artikel 8.4 og 8.5:

— Det hedder i artikel 8.4, at »medarbejdere, som stilles til rådighed af værtsorganisationen, forbliver i værtsorganisationens ansættelse på denne organisations ansættelsesvilkår og stilles til rådighed for fællesforetagendet af denne«.

— Artikel 8.5 fastsætter, at »medmindre andet er bestemt i særlige tilfælde ifølge de regler for ansættelse og ledelse af personale, som JET-rådet vedtager, ansættes de medarbejdere, som medlemmerne af fællesforetagendet med undtagelse af værtsorganisationen stiller til rådighed, samt andet personale, af Kommissionen i midlertidige stillinger i overensstemmelse med vilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og overflyttes til fællesforetagendet af Kommissionen«.

Ifølge vedtægternes artikel 8.8 »forpligter alle medlemmer sig til at genansætte det personale, de stillede til rådighed for projektet, og som blev rekrutteret af Kommissionen i midlertidige stillinger, så snart dette personale har afsluttet sit arbejde ved projektet« (det såkaldte »returbillet«-system).

- 5 Disse bestemmelser er blevet suppleret af »tillægsbestemmelser vedrørende ansættelse og ledelse af personalet ved fællesforetagendet JET« (herefter »tillægsbestemmelserne«), der blev fastsat af JET-rådet i medfør af vedtægternes artikel 8.5.

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 6 Sagsøgeren, der er britisk statsborger, er ansat af UKAEA og har gjort tjeneste ved JET siden den 2. april 1979. Han har fra 1981 været leder af Eksperimentafdeling 1; hans placering blev forlænget senest ved Rådets/JET-rådets afgørelse af 17./18. juni 1992 (bilag A2.3 til stævningen).
- 7 Ved flere lejligheder søgte sagsøgeren at overgå fra sin status som ansat ved UKAEA med tjeneste ved JET til status som midlertidigt ansat ved Fællesskabet. Han var bl.a. sagsøger i de forenede sager 271/83, 15/84, 36/84, 113/84, 158/84,

203/84 og 13/85, Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, Sml. 1987, s. 167, herefter »Ainsworth-sagen«, i hvilke Domstolen afsagde dom den 15. januar 1987. Han var tillige blandt de 206 underskrivere af andragende nr. 188/90 af 22. februar 1990, som blev tilstillet Europa-Parlamentet. Tre gange (i 1986, 1989 og 1992) blev han optaget på reservelister med henblik på besættelse af videnskabelige stillinger på højt niveau ved Fællesskabet, og i 1989 blev han tilbudt en stilling som kontorchef ved det (termonukleare) »fusions«-program ved Generaldirektoratet for Videnskab, Forskning og Udvikling (GD XII), som han måtte afslå af personlige grunde.

- 8 Ved skrivelse af 18. januar 1993 tilstillede sagsøgeren direktøren for JET en ansøgning om at blive ansat som midlertidigt ansat ved Fællesskabet. Da ansøgningen ikke blev besvaret, indgav sagsøgeren den 12. august 1993 klage over det stiltiende afslag på ansøgningen. Denne klage blev afvist ved Kommissionens afgørelse af 14. januar 1994, som sagsøgeren herefter har anfægtet ved et søgsmål ved Retten (Rettens dom af dags dato, forenede sager T-177/94 og T-377/94, Altmann m.fl. mod Kommissionen og Casson m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2041, herefter »Altmann-sagen«).
- 9 Ved skrivelse af 3. december 1993 (bilag A2.6 til stævningen) anmodede sagsøgeren direktøren for JET om at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på hans ansættelse som midlertidigt ansat ved Kommissionen, hvilket skulle finde sted på grundlag af en »returbillet«, der var blevet udstedt til ham af det svenske medlem af JET, Swedish Natural Science Research Council i form af et tilbud om genansættelse fremsat den 7. oktober 1993 af professor J. R. Drake på vegne af (Swedish) Royal Institute of Technology (herefter »RIT«) (bilag A2.4 til stævningen). I samme skrivelse påpegede sagsøgeren over for direktøren for JET, at denne nogle måneder tidligere havde henledt hans opmærksomhed på hans egnethed til at beklæde en stilling ved Euratom, såfremt han kunne opnå en »returbillet« fra et af medlemmerne af JET.

- 10 Direktøren for JET svarede sagsøgeren ved sålydende skrivelse af 11. januar 1994 (bilag A2.7 til stævningen):

»Jeg anerkender modtagelsen af Deres skrivelse af 3. december 1993 vedrørende Deres ansøgning om overførsel til en stilling ved JET Euratom.

Da vi drøftede Deres eventuelle egnethed til at beklæde en Euratom-stilling ved JET for et stykke tid siden, oplyste jeg over for Dem, at en af betingelserne var, at De var i besiddelse af en gyldig 'returbillet' udstedt af en anden sammenslutning end AEA. Skrivelsen af 7. oktober 1993 fra Drake til Dem (som De har tilstillet mig i kopi) er ikke en garanti for genbeskæftigelse.«

- 11 Ved skrivelse af 16. maj 1994 (bilag A2.9 til stævningen) tilstillede sagsøgeren direktøren for JET en ny skrivelse fra RIT, dateret den 2. maj 1994 (bilag A2.8 til stævningen), hvori han hævdede, at der hermed forelå den garanti for genbeskæftigelse, som krævedes ved den ovennævnte skrivelse af 11. januar 1994, idet skrivelsen var affattet i vendinger svarende til dem, der var blevet anvendt i forbindelse med talrige andre »returbilletter«, som JET tidligere havde accepteret. Ved samme lejlighed fremsatte han på ny anmodning om, at der blev truffet foranstaltninger med henblik på hans ansættelse som midlertidigt ansat, hvorved han præciserede, at hans hensigt var at opsigte den stilling, han havde ved UKAEA, efter modtagelse af et tilfredsstillende tilbud fra Kommissionen, men før sin tiltræden af tjenesten ved denne.
- 12 Ved skrivelse af 13. juni 1994 (bilag A2.10 til stævningen) svarede direktøren for JET sagsøgeren ved sålydende skrivelse:

»Da Kommissionen for nærværende, som følge dels af de budgetmæssige problemer, dels af JET's ophør den 31. december 1996, minutløst gennemgår spørgsmålet om ansættelse af midlertidigt ansatte, der skal placeres i stillinger ved JET, beklager jeg at måtte meddele Dem, at jeg på indeværende tidspunkt ikke er i stand til at imødekomme Deres ansøgning.«

- 13 Ved skrivelse af 7. september 1994 til Kommissionens generalsekretær (bilag A2.11 til stævningen) indgav sagsøgeren efter artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »tjenestemandsvedtægten«) og artikel 73 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Fællesskaberne (herefter »AØA«) en klage, registreret den 13. september 1994 under nr. R-654/94 (bilag A2.1 til stævningen); klagens genstand var den afgørelse om at afslå ansættelse, der fremgik af skrivelsen af 13. juni 1994 fra JET's direktør.
- 14 I klagen gjorde sagsøgeren bl.a. gældende (jf. bilag A2.13-A2.19 til stævningen), at begrundelsen for at afslå hans ansøgning var vag og upræcis, navnlig henset til, at man i mindst et år havde diskuteret åbent, at JET kunne forlænges til 1999, at forlængelsen var blevet godkendt af JET-rådet, og at en ny forlængelse til efter 1999 var stærkt sandsynlig. Klageren fremførte også, at afslaget på hans ansøgning stred mod vedtægterne og tillægsbestemmelserne hertil samt mod forskellige udtalelser fra Kommissionen og UKAEA. Følgelig anmodede sagsøgeren ansættelsesmyndigheden om at ansætte ham som midlertidigt ansat ved Fællesskabet som stipuleret i vedtægternes artikel 8.5 på de samme vilkår som de øvrige ansatte blandt det JET-personale, der var ansat på grundlag af nævnte artikel 8.5, hurtigt at foretage ansættelsen og yde ham erstatning for den lidte skade.
- 15 Kommissionen afviste klagen ved afgørelse af 21. december 1994, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse dateret den 28. december 1994 og underskrevet af ham til bekræftelse af modtagelsen den 11. januar 1995 (bilag 3 til stævningen). Om sagens indhold gjorde Kommissionen bl.a. følgende gældende:

— Begrundelsen for at afslå sagsøgerens ansøgning fremlagt af direktøren for JET i skrivelsen af 13. juni 1994, var klar, utvetydig og præcis.

— Kommissionen havde i forbindelse med sin afgørelse om ikke at skride til ansættelse af midlertidigt ansatte i den aktuelle sammenhæng, af de grunde, der blev angivet i JET-direktørens skrivelse, ikke overskredet grænserne for sit frie

skøn, havde handlet i tjenestens interesse og havde hverken begået skønsfejl eller magtfordrejning, idet klageren i øvrigt ikke havde fremlagt noget indicium for, at direktøren i den konkrete sag havde handlet ulovligt ved udøvelsen af sit frie skøn.

- 16 I den samme afgørelse føjede Kommissionen desuden en ny begrundelse til dem, direktøren for JET havde påberåbt sig til støtte for sin afgørelse af 13. juni 1994, idet Kommissionen nu gjorde gældende, at Stott's ansøgning og klage var ensbetydende med at anmode JET om at udøve sit frie skøn på ansættelsesområdet således, at der blev oprettet en ledig stilling svarende til stillingsprofilen for en leder af Eksperimentafdeling 1 eller tilsvarende, herefter at offentliggøre denne ledige stilling for personalet ifølge tillægsbestemmelsernes artikel 5.2 og endelig at udelukke samtlige andre ansøgere til den pågældende stilling med henblik på, at Stott »udnævnes« efter sin opsigelse ved UKAEA. Kommissionen finder en sådan procedure klart stridende mod tjenestens interesse, og den antog proceduren for behæftet med både formelle og indholdsmæssige mangler.
- 17 Under disse omstændigheder har sagsøgeren ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 7. april 1995 anlagt nærværende sag.
- 18 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har ved skrivelse af 12. december 1995 stillet sagsøgte en række spørgsmål, som denne har besvaret ved skrivelse registreret på Justitskontoret den 15. februar 1996. Retten har i øvrigt anmodet om sagsøgerens personlige fremmøde.
- 19 I offentligt retsmøde den 28. marts 1996 har parterne afgivet indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten.

Parternes påstande

20 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens afgørelse af 28. december 1994 vedrørende sagsøgeren annulleres.

- 2) Kommissionen tilpligtes at pålægge direktøren for fællesforetagendet JET at træffe de foranstaltninger, der er fornødne, for at sagsøgeren kan opnå status som midlertidigt ansat ved Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8.5 i fællesforetagendet JET's vedtægter, uden at det kræves, at han forinden fratræder sin nuværende stilling ved JET, eller at han skal ansøge om en anden stilling ved JET.

- 3) Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgeren erstatning for den forskel i ansættelsesbetingelser og -vilkår, der er opstået som følge af, at direktøren for JET har undladt at reagere på sagsøgerens skrivelse til ham af 16. maj 1994.

- 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgte frifindes i det hele.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

Formaliteten

- 22 Da betingelserne for realitetsbehandling af et søgsmål udgør ufravigelige procesforudsætninger, kan Retten undersøge dem *ex officio*, og Rettens kontrol er ikke begrænset til at omfatte parternes afvisningspåstande (Domstolen dom af 23.4.1986, sag 294/83, *Les Verts mod Parlamentet*, Sml. s. 1339, på s. 1364; Rettens dom af 6.12.1990, sag T-130/89, *B. mod Kommissionen*, Sml. II, s. 761, præmis 13 og 14).
- 23 Da sagsøgeren i øvrigt var sagsøger i Altmann-sagen, påhviler det nu Retten *ex officio* at undersøge, om antagelsen til realitetsbehandling af denne sag hindres af litispændens-virkningen (Domstolens dom af 26.5.1971, forenede sager 45/70 og 49/70, *Bode mod Kommissionen*, Sml. 1971, s. 123, org. ref.: Rec. s. 465, af 17.5.1973, forenede sager 58/72 og 75/72, *Perinciolo mod Rådet*, Sml. s. 511, og af 19.9.1985, forenede sager 172/83 og 226/83, *Hoogovens Groep mod Kommissionen*, Sml. s. 2831). Det påhviler desuden Retten at undersøge *ex officio*, om det er en følge af annullationen, jf. dom afsagt dags dato i nævnte sag, af Kommissionens afgørelse af 14. januar 1994 om ikke at ansætte sagsøgeren i en midlertidig EF-stilling, at nærværende sag er blevet uden genstand, således at det er uforholdende at træffe afgørelse.
- 24 Med hensyn til litispændens-virkningen skal Retten udtale, at nærværende sags genstand er annullation af Kommissionens afgørelse af 28. december 1994 om ikke at ansætte sagsøgeren i en midlertidig EF-stilling på grundlag af en »returbillet« udstedt af det svenske medlem af JET-rådet, mens genstanden for Altmann-sagen var annullation af Kommissionens afgørelse af 14. januar 1994 om ikke at ansætte sagsøgerne i midlertidige EF-stillinger som »andet personale« ifølge vedtægternes artikel 8.5. I øvrigt fremgår det af parternes indlæg i de to sager, at de af dem påberåbte anbringender til støtte for deres respektive søgsmål er forskellige. Da der således er tale om to sager med påstand om annullation af forskellige retsakter, der er vedtaget på grundlag af forskellige hjemler, og som har forskellige søgsmåls-

grunde, finder Retten ikke at kunne tage indsigelsen om litispendens-virkning til følge (jf. a contrario Domstolens dom af 22.9.1988, forenede sager 358/85 og 51/86, Frankrig mod Parlamentet, Sml. s. 4821, præmis 12).

- 25 Denne løsning afkræftes ikke af, at de af sagsøgeren i Altmann-sagen fremførte anbringender og argumenter i det mindste i et vist omfang modsiger dem, der fremføres til støtte for denne sag, da han i nævnte sag subsidiært påberåbte sig ulovligheden af vedtægternes artikel 8.4 og 8.5, mens han i sagen her til sin fordel påberåber sig samme artikel 8.5 for at få kendt den anfægtede afgørelse ulovlig.
- 26 Som netop fastslået af Retten fremsætter sagsøgeren i denne sag krav om at blive ansat af Kommissionen i en midlertidig EF-stilling, ikke med status som »andet personale« efter betydningen i vedtægternes artikel 8.5, men som medarbejder, »som medlemmerne af fællesforetagendet med undtagelse af værtsorganisationen stiller til rådighed«, efter forståelsen i den nævnte bestemmelse. Desuden påberåber sagsøgeren sig på ingen måde, at vedtægterne er ulovlige, men gør derimod gældende, at deres korrekte anvendelse måtte foranledige sagsøgte til at imødekomme hans ansøgning. Herved må det præciseres, at den dom om uanvendeligheden af vedtægternes artikel 8.4 og 8.5, Retten har afsagt i Altmann-sagen som reaktion på sagsøgernes påstande, i det omfang, der er angivet i dommens præmis 131 og 141, ikke kan afskære Stott fra at rejse et søgsmål om annullation af en senere individuel afgørelse, uden at der herved skal fremsættes en ny ulovlighedsindsigelse på grundlag af Euratom-traktatens artikel 156.
- 27 Under disse omstændigheder skal sagen antages til realitetsbehandling.

Annulationspåstanden

Annulationspåstandens genstand

- 28 Således som sagsøgerens påstand er formuleret, tages der alene sigte på annullation af Kommissionens afgørelse af 28. december 1994 om afvisning af klage nr. R-654/94, og ikke på annullation af den afgørelse, direktøren for JET traf den 13. juni 1994, som er klagens genstand.
- 29 Det fremgår imidlertid af fast praksis, at et søgsmål, selv om det formelt er rettet mod afvisningen af en forudgående administrativ klage, bevirker, at Retten må prøve den bebyrdende akt, som har været genstand for klagen (Domstolens dom af 17.1.1989, sag 293/87, Vainker mod Parlamentet, Sml. s. 23, af 26.1.1989, sag 224/87, Koutchoumoff mod Kommissionen, Sml. s. 99, og af 14.2.1989, sag 346/87, Bossi mod Kommissionen, Sml. s. 303; Rettens dom af 10.12.1992, sag T-33/91, Williams mod Revisionsretten, Sml. II, s. 2499).
- 30 I den konkrete sag må søgsmålet således anses for rettet også mod JET-direktørens afgørelse af 13. juni 1994.

Realiteten

- 31 Til støtte for annullationspåstanden har sagsøgeren hovedsagelig påberåbt sig fire anbringender om a) krænkelse af omsorgspligten, b) et åbenbart urigtigt skøn, c) magtmisbrug eller magtfordrejning, og d) krænkelse af vedtægternes artikel 8 og af tillægsbestemmelserne.

- 32 Det bemærkes, at sagsøgerens tre første anbringender om annullation alene kan få virkning, såfremt også det fjerde anbringende tages til følge. Såfremt vedtægterne og tillægsbestemmelserne vedrørende deres gennemførelse forbyder den ændring af den stillingsmæssige status, som sagsøgeren kræver — hvilket sagsøgte hævder — rådede administrationen ikke over nogen skønsmargen og var pligtig at handle som gjort. I det tilfælde vil sagsøgeren ingen legitim interesse have i at opnå annullation af den anfægtede afgørelse, da denne kun kan medføre, at der træffes en ny afgørelse, som materielt er identisk med den annullerede (Domstolens dom af 6.7.1983, sag 117/81, Geist mod Kommissionen, Sml. s. 2191, præmis 7; Rettens dom af 9.10.1992, sag T-50/91, De Persio mod Kommissionen, Sml. II, s. 2365, præmis 10 og 24, og af 18.12.1992, sag T-43/90, Díaz García mod Parlamentet, Sml. II, s. 2619, præmis 54).
- 33 Under disse omstændigheder finder Retten det hensigtsmæssigt først at behandle det fjerde anbringende.

Det fjerde anbringende om krænkelse af vedtægterne og af tillægsbestemmelserne

Parternes argumenter

- 34 Sagsøgeren har henvist til parternes drøftelser i Altmann-sagen vedrørende reglen om »forudgående opsigelse«, og han har herved foretaget en gennemgang af reglernes oprindelse, oprindelige betydning og senere udtryksformer efter indførelsen af dem i maj 1987 og indtil dens nyfortolkning af JET-rådet i juni 1994 efter udvekslingen af den »Note of Understanding«, der fandt sted mellem Kommissionen og Parlamentet (jf. præmis 49 ff. nedenfor). Ifølge sagsøgeren savner reglen både legitim og fornuftig begrundelse, og det gælder både retligt og faktisk. Dens gennemførelse havde alene til formål at hindre personer i en situation som hans i at skifte arbejdsgiver, dvs. overgå fra en tilknytning til UKAEA til en tilknytning til Fællesskabet, idet de pågældende påtvinges arbejdsløshed, før de indgiver ansøgning til en midlertidig EF-stilling ved JET. Der er herved tale om en helt bevidst

politik, som efter 1987 blev iværksat af JET-direktøren og JET-rådet. I så henseende kan sagsøgerens klagepunkter i nærværende sag ikke frakobles dem, sagsøgerne fremsatte i Altmann-sagen, og de nævnte sagsøgere henviste i øvrigt specifikt til hans tilfælde for at bevise deres påstande.

- 35 Navnlig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens standpunkt, således som det fremgår af den nye begrundelse, der blev fremlagt i afgørelsen af 28. december 1994 for at afslå hans ansøgning, som eneste praktiske resultat har at opretholde virkningen af reglen om »forudgående opsigelse«, og dette uanset at reglen officielt er forladt. Hvis den opfattelse var korrekt, ville den faktisk betyde, at en ansat ved UKAEA, som gør tjeneste ved JET, ikke kan skifte arbejdsgiver, uden at hans egen stilling gøres til genstand for en udvælgelsesprøve, og derfor ikke uden risiko for at miste sit nuværende arbejde. Han påpeger, at »regler« af denne type er blevet indført ved forskellige lejligheder med forskellige begrundelser efter dommen i sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, der er nævnt ovenfor. Han fremhæver tillige, at disse »regler« er blevet ændret, eller omfortolket, på Kommissionens egen anmodning, efter at de af Kommissionen var blevet præsenteret således, at de krævedes ifølge vedtægterne. Sagsøgeren finder, at de nye principper, der fastsættes i den anfægtede afgørelse, er besnærende og kun erstattede reglen om »forudgående opsigelse« for at skabe en ny forhindring på det tidspunkt, hvor han nu opfyldte reglen om »returbillet«.
- 36 Ifølge sagsøgeren er sagsøgtens henvisning til artikel 5.2 i tillægsbestemmelserne som begrundelse for sit standpunkt knyttet til den tanke, at ændringen af arbejdsgiver er umulig uden oprettelse af en ledig stilling ved JET. Det er sagsøgerens opfattelse, at dette ikke ville være tilfældet, såfremt han var forpligtet til at sige op ved JET før en ansøgning om ændring af arbejdsgiver, således som det faktisk var tilfældet, da den tidligere regel om »forudgående opsigelse« var gældende. Da denne regel ikke længere finder anvendelse, udleder sagsøgeren heraf, at en person i hans situation kan ansøge om at ændre arbejdsgiver, uden at der herved oprettes en ledig stilling, således at artikel 5.2 i tillægsbestemmelserne ikke længere finder anvendelse.

- 37 Sagsøgeren fremhæver desuden, at proceduren til ansættelse i en stilling ved JET forløber i to faser: først udnævnelsen i den pågældende stilling, der sker efter en almindelig udvælgelsesprøve, herefter ansættelse enten af Kommissionen som midlertidigt ansat eller af UKAEA. Kommissionens fortolkning indebærer, at Stott, hvis resultater fra arbejdet som leder af Eksperimentafdeling 1 ifølge Kommissionen er fuldt tilfredsstillende, skal gå første fase om og deltage i en almindelig udvælgelsesprøve, som han allerede havde deltaget i med succes i 1981, alene af den grund, at han ønsker at gøre procedurens anden fase om. Ifølge sagsøgeren er en sådan fortolkning ikke begrundet ved nogen bestemmelse i vedtægterne eller i tilfølgelsesbestemmelserne.
- 38 I svarskriftet udtaler sagsøgte, at man ikke vil kommentere sagsøgerens almindelige påstande om det angiveligt bestående forhold, at JET's ansættelsespolitik fra 1987 bevidst tog sigte på at hindre personalet i at få fordel af dommen i sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, og at visse regler blev vedtaget for at hindre personalet i at forlade UKAEA for at opnå ansættelse som midlertidigt ansat ved Kommissionen. Ifølge sagsøgte er de nævnte påstande og den eventuelle forskelsbehandling, han finder sig ramt af, irrelevante i sagen, som kun angår annullationen af afgørelsen af 28. december 1994 og dens virkninger.
- 39 I den konkrete sag bemærker sagsøgte, at vedtægternes artikel 8 vel ikke udtrykkeligt og utvetydigt er til hinder for den af sagsøgeren ønskede ændrede status, men det er også korrekt, at vedtægterne intet indeholder om en sådan ændring. Sagsøgte gør derfor gældende, at vedtægternes almindelige opbygning og selve reglernes formulering fører til den konklusion, at en sådan ændret status ikke kan opnås på anden måde end den, der er beskrevet i den anfægtede afgørelse.
- 40 Sagsøgte gør således gældende, at vedtægternes artikel 8 alene indeholder to muligheder, nemlig at personalet stilles til rådighed for JET af UKAEA (og fortsat beskæftiges af UKAEA under og efter projektet), eller at det stilles til rådighed af et andet medlem (i hvilket tilfælde det pågældende personale bliver midlertidigt

ansatte ved Euratom under projektet, hvorefter det går tilbage til medlemmet efter projektets ophør). I den forbindelse bemærker sagsøgte, at sagsøgeren konkret har en arbejdskontrakt med UKAEA, der har stillet ham til rådighed, for at han kunne arbejde ved JET-projektet. Sagsøgte lægger også særlig vægt på, at han fortsat beskæftiges af UKAEA, og herved henvises der til artikel 4.5, 5.5, 5.10, 7.2, 8.7, 8.10, 11.5, 12.1 og 13.5 i tillægsbestemmelserne.

- 41 Sagsøgte henviser i øvrigt til artikel 9.1 i tillægsbestemmelserne, hvorefter »status som ansat ved fællesforetagendet ophører for en ansat [...] ii) hvis tjenesteperiode, der er aftalt mellem direktøren, arbejdsgiveren og eventuelt moderorganisationen, er udløbet, iii) hvis tjeneste ophører før den aftalte dato efter anmodning fra direktøren, hovedorganisationen eller den ansatte selv, iv) hvis ansættelse ophører af enhver anden grund fastsat i arbejdsgiverens ansættelsesvilkår«. Sagsøgte præciserer, at såfremt en ansat blandt det personale, som er stillet til rådighed af UKAEA, ønsker at bringe sin arbejdskontrakt til ophør med denne organisation, reguleres opsigelsen af reglerne i tillægsbestemmelsernes artikel 9, ligesom den betyder, at den pågældendes stilling ved JET bliver ledig.
- 42 Sagsøgte har i øvrigt anført, at såfremt en person indgiver ansøgning til en stilling ved JET og herved gør gældende at være stillet til rådighed af et andet medlem end UKAEA med »returbillet« fra det pågældende medlem, skal den pågældende ansøger lægge billet ind på den ledige stilling og kan først udnævnes efter at have gennemgået den udvælgelsesprocedure, der er fastsat i tillægsbestemmelsernes artikel 5.
- 43 Ifølge sagsøgte kan de ovennævnte procedurer af og til overlappe hinanden, f.eks. i følgende situation: Såfremt en meddelelse om ledig stilling er offentliggjort ved JET, kan en ansat blandt det personale, der er stillet til rådighed for JET af UKAEA, ansøge om at blive valgt på grundlag af en »returbillet« og føre forhandlinger om opsigelse af kontrakten med UKAEA, som ophør af vedkommendes udstationering ved JET fra UKAEA og som starttidspunktet for hans nye place-

ring af et andet medlem end UKAEA (samt om hans ansættelse som midlertidigt ansat ved Fællesskabet), således at kontrakten med UKAEA udløber på det tidspunkt, hvor vedkommendes nye status får virkning. En sådan procedure kræver imidlertid to forskellige stillinger: JET-stillingen, i hvilken han var stillet til rådighed af UKAEA, og JET-stillingen, i hvilken han vil blive stillet til rådighed af et andet medlem, som har udstedt en »returbillet«.

- 44 Derimod gælder det ifølge sagsøgte, at såfremt en ansat ved UKAEA, der er stillet til rådighed for JET, ansøger om at blive placeret af et andet medlem i den stilling, som han allerede beklæder, dvs. såfremt han ønsker at fortsætte det samme arbejde i samme stilling, men efter skift af arbejdsgiver, skal den stilling, han beklæder som ansat ved UKAEA, først erklæres ledig, for at den kan offentliggøres som ledig stilling og besættes efter udvælgelse blandt de forskellige ansøgere, herunder den pågældende ansatte.
- 45 Sagsøgte finder, at denne procedure er den eneste anvendelige efter vedtægterne og tillægsbestemmelserne i det tilfælde, hvor en ved UKAEA ansat person ønsker at skifte status samtidig med, at vedkommende bevarer samme stilling, hvilket netop er sagsøgerens situation. Sagsøgte tilføjer, at denne fortolkning ligger i direkte forlængelse af Domstolens ræsonnement i præmis 34-38 i dommen i sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, hvorefter de særlige regler, som gælder for de ansatte ved UKAEA, der adskiller sig fra dem, som gælder for ansatte uden for UKAEA, var objektivt begrundet under hensyn til den ganske særlige situation, UKAEA indtager som værtsorganisation for JET.

Rettens bemærkninger

- 46 Det er reelt sagsøgerens opfattelse, at når en ansat er stillet til rådighed for JET af UKAEA og bliver i stand til at skaffe sig en »returbillet« hos et andet JET-medlem end UKAEA, opfylder vedkommende samtlige betingelser for at kunne kræve at

blive ansat af Kommissionen i en midlertidig EF-stilling som medarbejder, »som medlemmerne af fællesforetagendet med undtagelse af værtsorganisationen stiller til rådighed«, i henhold til vedtægternes artikel 8.5, for så vidt som den pågældende samtidig siger op ved UKAEA.

- 47 Sagsøgte har hverken bestridt eller erkendt i sine indlæg, at skrivelsen fra RIT af 2. maj 1994 udgør en gyldig »returbillet« i forhold til reglerne i vedtægternes artikel 8.8, og dette spørgsmål, som den anfægtede retsakt ikke har udtalt sig om, er ikke genstand for sagen. Det er imidlertid sagsøgtes opfattelse, at udstedelsen af en »returbillet« fra et andet JET-medlem end UKAEA kan gøre det muligt at opfylde betingelserne for, hvorledes det pågældende medlem stiller en ansat til rådighed. I sagsøgtes svar på Rettens skriftlige spørgsmål i Altmann-sagen gjorde sagsøgte i øvrigt udtrykkeligt gældende, at bestemmelserne i vedtægternes artikel 8 ikke kræver, at det personale, der »er stillet til rådighed« af et medlem, allerede er beskæftiget af medlemmet, men alene, at medlemmet påtager sig pligten til »genansættelse« i artikel 8.8. Det er tillige ubestridt, at adskillige ansatte i JET-gruppen betragtes som »stillet til rådighed« af et medlem af JET, skønt de ikke har nogen aktuel beskæftigelsesmæssig tilknytning til dette, men et simpelt løfte om fremtidig beskæftigelse (jf. Altmann-dommens præmis 83).
- 48 Sagsøgte gør imidlertid gældende, at det under alle omstændigheder er umuligt at efterkomme sagsøgerens specifikke krav uden at tilsidesætte vedtægterne og tillægsbestemmelserne hertil. Sagsøgtes argumentation, således som den er blevet klargjort under drøftelserne ved Retten, såvel i nærværende sag som i Altmann-sagen, lader forstå, at Kommissionen fortolker vedtægternes artikel 8.4 helt generelt således, at den pålægger de UKAEA-ansatte, som er stillet til rådighed for JET, at forblive i UKAEA's tjeneste under hele deres placering ved JET, da de i modsat fald vil miste den stilling, de har ved JET, hvilket endda gælder, hvis de finder en anden medlemsorganisation, der er parat til selv at stille dem til rådighed for JET og med henblik herpå at udstede dem en »returbillet«.
- 49 I den forbindelse går sagsøgtes opfattelse, der hovedsagelig støttes på vedtægternes artikel 8 og tillægsbestemmelsernes artikel 9.1, ud på, at et arbejdsgiverskift af den art, som sagsøgeren ønsker, kun er muligt, såfremt han forinden siger op ved

UKAEA, hvilket ipso facto ifølge sagsøgte indebærer, at den stilling bliver ledig, som sagsøgeren indtil da beklædte ved JET. Parallellen til denne opfattelse er, at det ikke er muligt at skifte arbejdsgiver samtidig med, at man beholder den samme stilling ved JET. Denne bliver nødvendigvis ledig, når kontraktbåndet med den tidligere arbejdsgiver brydes. Sagsøgeren må derfor, såfremt han ønsker ansættelse som midlertidigt ansat ved Fællesskabet, på ny indgive ansøgning til den således ledigblevne stilling eller til en anden ledig stilling, eventuelt i konkurrence med andre ansøgere.

- 50 Denne opfattelse findes for første gang i punkt 17.4 i »Årlig Beretning om Personaleforhold 1986/87« (bilag A8.6 til stævningen), som blev udarbejdet med henblik på JET's Forretningsudvalgs møde den 14. og 15. maj 1987 (fire måneder efter dommen i sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet):

»De ansatte i JET-gruppen, der ønsker at skifte arbejdsgiver efter betydningen i tillægsbestemmelsernes artikel 1.1, skal først sige op og forlade projektet i henhold til JET-vedtægterne. Herefter kan de på ny indgive ansøgning om stillinger ved projektet og tages i betragtning ved udvælgelsen på normal vis.«

- 51 Opfattelsen forklares nærmere i et udkast til arbejdsdokument, som blev udarbejdet med henblik på JET-rådets møde den 6. og 7. juli 1994, og som er fremlagt i bilag 9 til stævningen. Skønt sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgeren med urette henviste til et forslag, der ifølge sagsøgte aldrig blev til et endeligt dokument eller førte til en endelig beslutning, har sagsøgte ikke bestridt, at dokumentet er autentisk, eller har anfægtet dets indhold, ligesom det ikke er bestridt, at dokumentet hidrører fra JET-direktionen. Følgende kan læses i dokumentet:

»Reglen om forudgående opsigelse:

3. Denne regel er blevet indført af direktøren for JET som følge af, at EF-Domstolen i sin dom fra 1987 henviste til Kommissionens beslutning om at

ophøre med den diskriminerende praksis, ifølge hvilken de britiske statsborgere, der var udvalgt til at beklæde stillinger i JET-gruppen, var tvunget til først at lade sig ansætte af UKAEA. Nævnte praksis blev herefter ændret, således at de britiske statsborgere på det tidspunkt, hvor de ansøgte om en stilling ved JET-gruppen, kunne oplyse, hvilket medlem der stillede dem til rådighed for projektet.

4. Man befrygtede, at denne ændring kunne gøre det muligt for de ansatte ved AEA, der allerede havde stillinger i gruppen, at opnå returbilletter fra andre medlemmer end UKAEA og anvende dem til at ansøge om ledige stillinger ved gruppen i håb om, at de, såfremt de blev udvalgt, ville overgå til Euratom-status. Direktøren for JET troede faktisk, sandsynligvis med rette, at man kunne forestille sig situationer, i hvilke noget sådant ville ske.

5. Derfor indførte direktøren for JET en regel, som skulle hindre dette, og han lod reglen indføje i det dokument fra JET-rådet, der bærer journalnummer 90/JC 42/7.2 og har følgende overskrift: 'Ledelsespolitik vedrørende Personalets Ansættelse og Mobilitet'. JET-rådet tog dette dokument til efterretning. De relevante regler er følgende:

1.2.1 JET-gruppens ansatte kan indgive ansøgning til andre ledige stillinger i gruppen. De udvalgte overgår som hovedregel til arbejde i deres nye stilling inden udløbet af tre måneder efter udvælgelsen, medmindre andet er aftalt med projektet.

1.2.2 En ansat ved gruppen forbliver i sin arbejdsgivers tjeneste, så længe han gør tjeneste ved JET. Denne regel finder anvendelse uanset ændrede arbejdsopgaver for den ansatte af gruppen under tjenesten, der f.eks. følger af hans overførsel til en anden stilling ved gruppen. Såfremt den pågældende forlader tjenesten hos sin arbejdsgiver, ophører hans tjeneste ved JET straks.

6. Den praktiske gennemførelse af regel 1.2.2 betød, at en AEA-ansat ved JET-gruppen, der ønskede at ansøge om en Euratom-stilling ved JET under påberåbelse af en retur billet udstedt af et andet medlem end AEA, skulle sige op ved projektet og ved AEA, før der blev indgivet ansøgning. Denne regel blev anfægtet af AEA's juridiske rådgiver, men den blev godkendt af Kommissionens Juridiske Tjeneste. Den Juridiske Tjeneste kom til det resultat, at nævnte krav fulgte af JET-vedtægterne og hvilede på det princip, at en ansat i gruppen ikke samtidig kan være stillet til rådighed af to arbejdsgivere. Denne regel blev accepteret af JET-rådet.«

- 52 Efter udvekslingen den 4. maj 1994 af en Note of Understanding mellem Kommissionen og Parlamentet (jf. præmis 22 i den dags dato afsagte dom i Altmann-sagen) vedtog man en ny affattelse af reglen om »forudgående opsigelse«, hvorefter en ansat, der er stillet til JET's rådighed af UKAEA, af et andet JET-medlem kan placeres i en ledig stilling og således ansættes som midlertidigt ansat ved Fællesskabet i henhold til vedtægternes artikel 8.5, såfremt vedkommende, på datoen for udnævnelsen af ansættelsesmyndigheden ved Kommissionen, ikke længere er stillet til rådighed af UKAEA og har opnået en retur billet fra det andet JET-medlem, som stiller ham til rådighed (jf. notater fra O'Hara, personalelederen for JET, af hhv. 17.11. og 6.12.1994, bilag 10 til stævningen).

- 53 Gennemførelsen af den således ændrede regel kræver imidlertid, at der foreligger to indbyrdes uafhængige stillinger: den stilling, som den ansatte oprindeligt var stillet til rådighed for af UKAEA, og den stilling, for hvilken han herefter vil blive stillet til rådighed af det andet medlem, der skaffer ham en »retur billet«. I en sådan eventualitet ville reglen i den tidligere affattelse betyde, at den ansatte siger op ved UKAEA før sin ansøgning til en anden ledig stilling, såfremt han vil placeres dér af en anden JET-medlemsorganisation. For fremtiden har han under disse omstændigheder mulighed for først at ansøge om den pågældende stilling og ikke sige op ved UKAEA, før han er blevet valgt.

- 54 Imidlertid betyder den ændrede regel intet for situationen for den ansatte, der er stillet til rådighed for JET af UKAEA, og som ønsker at blive ansat som midlertidigt ansat ved Fællesskabet af en anden medlemsorganisation samtidig med, at han bevarer sin stilling ved JET. Ifølge Kommissionen skal han eller hun først sige op ved UKAEA. Derefter skal den pågældende på ny ansøge om den ledigblevne stilling, som vedkommende tidligere beklædte, eventuelt i konkurrence med andre ansøgere, hvorved der er risiko for ikke at blive genudnævnt.
- 55 Retten fastslår, at reglen om »forudgående opsigelse« efter beskrivelsen ovenfor ikke er blevet »afskaffet« i modsætning til, hvad der kan læses ud af Note of Understanding af 4. maj 1994.
- 56 Med henblik på bedømmelsen af nævnte regels berettigelse må det fremhæves, at sagsøgte navnlig søger støtte i tillægsbestemmelsernes artikel 9.1, litra iv), hvorefter »status som ansat ved fællesforetagendet ophører for en ansat [...] hvis ansættelse ophører af enhver anden grund fastsat i arbejdsgiverens ansættelsesvilkår«. Heraf følger der nødvendigvis ifølge Kommissionen, at en ansat, der er stillet til rådighed for JET af UKAEA, ikke kan gøre tjeneste ved en anden medlemsorganisation uden at miste den stilling, han har ved JET, eftersom denne overførsel indebærer en ændring af arbejdsgiveren, nemlig fra UKAEA til Fællesskabet. Derimod gælder det, således som O'Hara har forklaret i retsmødet i besvarelse af et spørgsmål fra Retten, at en ansat, der er stillet til rådighed for JET af et andet medlem end UKAEA og således ansat af Kommissionen i en midlertidig EF-stilling, frit kan skifte moderorganisation (»parent organisation«, hvorved forstås den, der stiller den ansatte til rådighed) under tjenesten, uden at miste sin stilling, eftersom han bevarer sin arbejdsgiver, nemlig Fællesskabet. Der nævnes eksemplet med to ansatte, der er stillet til rådighed for JET, den ene af det franske medlem, den anden af UKAEA, som begge er interesserede i et af det belgiske medlem fremsat stillingstilbud og med bevarelse af deres placering ved JET for den periode, der oprindeligt var aftalt: Den første kan frit indgå aftale og samtidig bevare sin stilling

ved JET, hvilket sker ved en simpel korrespondance, der oplyser, at »ændringen« har fundet sted via den moderorganisation, som stiller ham til rådighed, mens den anden ikke kan tage imod tilbuddet uden at miste sin stilling ved JET.

57 Såfremt denne fortolkning skulle lægges til grund, kunne det foranledige Retten til at konkludere, at tillægsbestemmelsernes artikel 9.1 åbenbart strider mod den almindelige grundsætning om ligebehandling og derfor ikke kan finde anvendelse. Med en sådan fortolkning ville mobiliteten for de ansatte, der er stillet til rådighed af UKAEA, blive hindret i forhold til mobiliteten hos andre europæiske forskere ved JET, uden at hindringen på nogen måde kunne begrundes objektivt ved karakteren af og egenskaberne ved fællesforetagendet, ligesom hindringen heller ikke kunne begrundes med værtsorganisationens ganske særlige stilling. Det må tværtimod bemærkes, at når samtlige ansøgere til en JET-stilling, således som det følger af præmis 25, 26 og 27 i dommen i sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, kan henvende sig til en moderorganisation efter frit valg med henblik på deres første, oprindelige ansættelse, må de tilkendes ret til ganske tilsvarende under tjenesten at skifte moderorganisation, og da en sådan frihed er indrømmet de ansatte, der er stillet til rådighed for fællesforetagendet af en anden medlemsorganisation end UKAEA, bør den omhandlede frihed også gælde for ansatte, der er stillet til rådighed af denne organisation.

58 Det må desuden antages, jf. Rettens udtalelser i præmis 92-117 til den dags dato afsagte dom i Altmann-sagen, at forskelsbehandlingen mellem personale, der er stillet til rådighed for JET af UKAEA, og personale, som er stillet til rådighed af andre medlemmer af fællesforetagendet — en forskelsbehandling indført ved vedtægternes artikel 8.4 og 8.5 — ikke længere er objektivt begrundet. I det omfang, hvori den af sagsøgte foreslåede fortolkning af tillægsbestemmelsernes artikel 9.1 bidrager til at opretholde denne forskelsbehandling, må den tillige forkastes.

59 Retten finder ikke desto mindre, at en sådan fortolkning slet ikke kan udledes af vedtægterne, som ikke forbyder, at en ansat i JET-gruppen, der er stillet til rådighed af UKAEA, i løbet af sin karriere kan stilles til rådighed af et andet medlem. Herved må det fremhæves, at den pågældende, når han eller hun overgår fra UKAEA's tjeneste til Kommissionens, kun mister en arbejdsgiver for straks at

finde en anden uden at være arbejdsløs i det rent teoretiske interval, som adskiller de to ansættelser. Retten skal i øvrigt bemærke, at en sådan fortolkning ikke anvendes, hverken ved forlængelse eller fornyelse af den kontrakt, der knytter en ansat til sin moderorganisation, eller i tilfælde af forlængelse eller fornyelse af en ansats tjenesteperiode, som er aftalt at skulle gælde for begrænset varighed, og som er indgået mellem JET og moderorganisationen (jf. tilfældet med Stott selv, hvis udstationering ved JET er blevet fornyet flere gange), skønt sådanne begivenheder ifølge Kommissionen dog måtte medføre, at den pågældende ansatte mistede sit arbejde ved JET ved en bogstavelig anvendelse af tillægsbestemmelserne, henholdsvis disses artikel 9.1, litra ii) og iv), for de UKAEA-ansattes vedkommende, og artikel 9.2 for de ansatte fra andre medlemmer. Ved at reservere en sådan fortolkning til alene at gælde en situation som sagsøgerens, udvider sagsøgte kunstigt anvendelsesområdet for indholdet af tillægsbestemmelsernes artikel 9 til et tilfælde, som de klart ikke er affattet til.

- 60 Herved ser sagsøgte desuden bort fra ansættelsens praktiske karakter, og således fra den beskæftigelsesmæssige tilknytning, i forhold til udvælgelsesproceduren vedrørende en stilling i JET. I den konkrete sag har sagsøgeren allerede gennemløbet den udvælgelsesprocedure, der er fastsat i tillægsbestemmelsernes artikel 5, enten ved sin første ansættelse eller i forbindelse med sin ansøgning til sin nuværende stilling. Det er for øvrigt ubestridt mellem parterne, at nævnte udvælgelsesprocedure er helt adskilt fra opfyldelsen af de ansættelsesformaliteter, som gælder ved Kommissionen eller eventuelt ved UKAEA, som tillader at besætte den pågældende stilling på betingelserne efter vedtægternes artikel 8.4 eller 8.5: Vedtægternes artikel 4.2.2, litra d), indeholder udtrykkelig hjemmel hertil for så vidt angår direktøren og overordnede medarbejdere ved projektet, mens tillægsbestemmelsernes artikel 5 foreskriver tilsvarende vedrørende de øvrige ansatte. Det fremgår af sagen, at en person i talrige tilfælde først udvælges med henblik på at beklæde en stilling ved JET, hvorefter vedkommende blot ansættes af et medlem med det ene formål at opfylde kravene i vedtægternes artikel 8.1, 8.4 og 8.5, uden at man nogensinde anvender kategorien »andet personale«.
- 61 Det er under disse omstændigheder Rettens opfattelse, at begivenheder såsom ændring af »sponsoring member« eller overgang fra UKAEA's tjeneste til tjenesten

ved en anden medlemsorganisation, ikke kan have nogen indvirkning på spørgsmålet om at beholde den pågældende i den stilling, han beklæder ved JET.

- 62 Heraf følger, at sagsøgte ved at afvise sagsøgerens klage af den selvstændige grund, som angives i præmis 15 ovenfor, således som begrundelsen er blevet udviklet i svarskriftet og præciseret under den mundtlige forhandling, ved en fortolkningsfejl har foretaget en ukorrekt anvendelse af de relevante regler i vedtægterne og tillægsbestemmelserne og således har krænket de pågældende regler.
- 63 Da afgørelserne om at afslå sagsøgerens ansøgning og at afvise hans klage retligt set ikke berettiges ved nævnte begrundelse, må det undersøges, om de anfægtede retsakter i retlig henseende kan være begrundet i de andre forhold, som påberåbes, nemlig ansættelsesmyndighedens vide skøn i forbindelse med ansættelser, set på baggrund af de daværende budgetvanskeligheder, og udsigten til, at JET ville ophøre i 1996.
- 64 Herved skal der henvises til, at »projektgruppens personale rekrutteres i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 8.4 og 8.5«, og at det efter vedtægternes artikel 8.5 gælder, at »de medarbejdere, som medlemmerne af fællesforetagendet med undtagelse af værtsorganisationen stiller til rådighed, samt andet personale, af Kommissionen [ansættes] i midlertidige stillinger [...] og overflyttes til fællesforetagendet af Kommissionen«. Tilsvarende gælder det ifølge tillægsbestemmelsernes artikel 5.10, at når der i medfør af de nævnte tillægsbestemmelsernes artikel 5.9 er truffet endelig afgørelse om at udvælge en ansat ved JET, »ansætter direktøren [...] den udvalgte ansatte som midlertidigt ansat ved De Europæiske Fællesskaber« i henhold til den kompetence, der er delegeret til ham af Kommissionen efter tillægsbestemmelsernes artikel 5.11.

- 65 Ved stedse at anvende præsens indikativ (»ansættes«, »overflyttes«, »ansætter«) angiver disse bestemmelser, at Kommissionen, når den i tillægsbestemmelsernes artikel 5 beskrevne udvælgelse af personalet er overstået, praktisk talt ikke længere har noget skøn vedrørende ansættelser ved JET. Det vide skøn, institutionerne har på området, skal således udøves på stadiet for udvælgelse af det kvalificerede personale, der er stillet til rådighed af medlemmerne af fællesforetagendet ifølge den procedure, som angives i tillægsbestemmelsernes artikel 5 (jf. tillige vedtægternes artikel 8.2, hvor der er tale om at »give direktøren for projektet størst mulige beføjelser vedrørende udvælgelsen af medarbejdere«), og Kommissionens senere intervention med henblik på ansættelse af det således udvalgte personale som midlertidigt ansatte ved Fællesskabet antager følgelig karakter af en simpel administrativ formalitet, som skal gennemføre de nævnte regler i vedtægternes artikel 8.1 og 8.5.
- 66 Når der således henses til to forhold, nemlig at sagsøgeren kunne godtgøre at være blevet stillet lovligt til rådighed af det svenske medlem af JET samt at beklæde en stilling, som figurerede på JET's personaleoversigt, var sagsøgte pligtig at ansætte Stott som midlertidigt EF-ansat, uanset om der var budgetproblemer, og uanset om JET muligvis snart skulle ophøre.
- 67 Da JET-direktøren og efter ham Kommissionen betingede ansættelsen af Stott som midlertidigt ansat ved Fællesskabet af ikke på anden måde specificerede budgethensyn samtidig med, at de undlod at klarlægge, om Stott faktisk opfyldte de to betingelser i præmis 66 ovenfor, tillagde de følgelig sig selv en kompetence til at skønne, som ikke tilkom dem under de konkrete omstændigheder, og tilsidesatte ved samme lejlighed indholdet af vedtægternes artikel 8.1 og 8.5 samt artikel 5.10 i tillægsbestemmelserne.

- 68 Det følger af de ovenstående betragtninger, at sagsøgte ved at træffe de anfægtede afgørelser ikke havde en lovlige begrundelse for sine afgørelser og tilsidesatte såvel vedtægternes artikel 8.1 og artikel 8.5 som tillægsbestemmelsernes artikel 5 og 9. Sagsøgerens fjerde anbringende skal således tages til følge, uden at det er nødvendigt at gennemgå de øvrige anbringender, som han har påberåbt sig til støtte for annullationssøgsmålet.

Påstanden om meddelelse af påbud

- 69 I overensstemmelse med fast retspraksis vil påstanden om meddelelse af påbud være at afvise fra realitetsbehandling. Fællesskabets retsinstanser kan ikke rette påbud til institutionerne i forbindelse med den legalitetskontrol, de foretager, og det påhviler det pågældende forvaltningsorgan at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af en dom i et annullationssøgsmål (Domstolens dom af 13.12.1989, sag C-100/88, Oyowe og Traore mod Kommissionen, Sml. s. 4285, præmis 19; endvidere henvises til Rettens dom af 13.12.1995, sag T-109/94, Windpark Groothusen mod Kommissionen, Sml. II, s. 3007).

Erstatningspåstanden

- 70 Erstatningskravet blev allerede rejst i sagsøgerens klage efter tjenstemandsvedtægternes artikel 90, stk. 2, som var rettet mod en bebyrdende akt, nemlig den udtrykkelige afgørelse om at afslå den ansøgning, han forskriftsmæssigt havde indgivet den 16. maj 1994 med henblik på at blive ansat som midlertidigt ansat ved Fællesskabet, hvilken afgørelse blev meddelt ham ved JET-direktørens skrivelse af 13. juni 1994. Under disse omstændigheder må erstatningskravet antages at være rejst

inden for rammerne af Euratom-traktatens artikel 152 (EF-traktatens artikel 179) samt af tjenestemandsvedtægtens artikel 90 og 91, hvis forskrifter er blevet overholdt. Følgelig vil dette krav, som er begrænset til erstatning for den skade, som står i direkte forbindelse med de pågældende bebyrdende akter, i princippet kunne påkendes i realiteten.

71 Hvad angår realiteten bemærkes, at sagsøgerens påstand tager sigte på erstatning for den skade, han hævder at have lidt som følge af, at sagsøgte afslog hans ansøgning om ansættelse af 16. maj 1994.

72 I den forbindelse må det fremhæves, at ifølge fast retspraksis (Domstolens domme af 27.1.1982, forenede sager 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 og 5/81, Birra Wührer m.fl. mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 85, præmis 9, og sag 51/81, De Franceschi mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 117, præmis 9; Rettens dom af 18.5.1995, sag T-478/93, Wafer Zoo mod Kommissionen, Sml. II, s. 1479, præmis 49) skal den skade, som kræves erstattet, være faktisk og reel. Om den skade, sagsøgeren påberåber sig, faktisk foreligger i den konkrete sag, afhænger af, om det forudgående antages, at han har krav på at blive ansat af sagsøgte i en midlertidig EF-stilling ifølge ansøgningen af 16. maj 1994, hvilken ret imidlertid kun kan antages at foreligge, såfremt det efter en undersøgelse heraf viser sig, at ansøgningen dels opfyldte de almindelige betingelser i AØA på området for ansættelse af ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, navnlig betingelserne i artikel 12, og dels opfyldte betingelserne for at kunne stilles til rådighed for JET af et andet medlem end UKAEA efter betydningen i vedtægternes artikel 8.5 og 8.8. En sådan undersøgelse er endnu ikke blevet foretaget, men skal foretages inden for rammerne af de foranstaltninger, som opfyldelsen af Rettens dom kræver, og som det påhviler Kommissionen at vedtage i medfør af Euratom-traktatens artikel 149 (EF-traktatens artikel 176). Selv om ulovligheden af de anfægtede afgørelser, der medfører annullation af dem, principielt vil kunne pådrage Fællesskabet ansvar, vil dette ansvar følgelig kun faktisk være pådraget, såfremt det godtgøres, at sagsøgte-

ren, såfremt man ikke ulovligt havde fremført grunde til at afslå hans ansøgning, var blevet ansat i en midlertidig EF-stilling som følge af, at han opfyldte samtlige betingelser for en sådan ansættelse inden for rammerne af JET.

- 73 I betragtning af det ovenfor anførte finder Retten ikke for nærværende at kunne pådømme sagsøgerens erstatningspåstand, og påstanden kan derfor ikke tages til følge, da den er for tidligt fremsat.

Sagens omkostninger

- 74 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten fordele sagens omkostninger eller bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på ét eller flere punkter, eller hvor der foreligger særlige grunde. Ifølge samme reglements artikel 88 bærer institutionerne selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

- 75 Da sagsøgte i det væsentlige har tabt sagen, finder Retten, at en retfærdig anvendelse af disse principper må føre til at pålægge sagsøgte at betale sagsøgerens omkostninger ud over sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Anden Afdeling)

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse om ikke at ansætte sagsøgeren i en midlertidig EF-stilling i medfør af JET-vedtægternes artikel 8.5, der blev meddelt ham ved JET-direktørens skrivelse af 13. juni 1994, og Kommissionens afgørelse af 28. december 1994 om at afvise sagsøgerens klage over denne afgørelse annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagsøgerens omkostninger og sine egne omkostninger.

Kirschner

Bellamy

Kalogeropoulos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. december 1996.

H. Jung

H. Kirschner

Justitssekretær

Formand for Anden Afdeling